

get med fattigdom at gøre, eller taler vi om 1 mia. kr.?

Det Radikale Venstre har et helt andet forslag til kompensation for starthjælpen. Jeg glæder mig til at høre Socialdemokratiets udlægning.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jamen, vi bruger sådan set bare regeringens oplysninger om, hvad det koster lige nu. Så selve afskaffelsen koster de 20 mio. kr., vi har fået svar på her, men selvfølgelig vil det koste noget, hvis folk skal op og have nogle andre ydelser.

Men det er jo heldigvis også sådan, at Danmark er så heldigt stillet, at der ikke kommer så mange flygtninge til landet, som der gjorde tidligere, fordi krigssituationen er anderledes i verden, og der er også andre forhold, der spiller ind. Jeg har ikke lige det konkrete kronebeløb med. Jeg ved heller ikke, hvor interessant det er, for der er jo ikke flertal for at afskaffe starthjælpen med den holdning, som regeringen har, så det er jo hypoteser, vi taler om her.

Det, vi kan tale om, er: Hvad betyder regeringens politik? Det er regeringens politik, der bliver gennemført sammen med Dansk Folkeparti, det er det, der er flertal for. Hvad er det, flertallet gør ved en lille gruppe borgere i Danmark, en gruppe, der heldigvis bliver mindre på grund af verdenssituationen? Og derfor havde vi måske også bedre råd til at behandle den anstændigt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Socialdemokratiet møder op her i dag og kritiserer regeringen for dens starthjælp, store ord, man taler om fattigdom, men i Socialdemokratiets eget finanslovsforslag, er der på side 25 sat 0 kr. af til det punkt, der hedder punkt 1: Kontanthjælp i stedet for den lave introduktionsydelse. Så er der en fodnote, og i fodnoten står der:

»Forslaget skønnes at være udgiftsneutral.«

Det er altså luftsteg og vindfrikadeller, hvad vi hørte her i eftermiddag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkepartis ordfører, fru Birthe Skaarup, kan desværre ikke være til stede, så jeg skal på Dansk Folkepartis vegne fremføre partiets bemærkninger.

B 31 er jo et klassisk forslag fra Enhedslisten. To spørgsmål optager tilsyneladende Enhedslisten her: Dels om starthjælpen sikrer alle retten til social tryghed og en tilstrækkelig levestandard i henhold til Danmarks internationale forpligtelser, dels om der findes tilstrækkeligt med job, som udgør fundamentet for starthjælpen.

Først skal det slås fast, at når man taler om, hvad en rimelig levestandard er, er det meget individuelt. Mange med fast arbejde og en ejerbolig har ofte væsentlig mindre til sig selv til forbrug hver måned end en person på kontanthjælp, som modtager boligstøtte og en række andre til lægssydelse. Ingen taler i den forbindelse om, at førstnævnte er fattig. Vi må alle sætte tæring efter næring, og som regeringen har gjort opmærksom på, er der allerede lavet en undersøgelse over rådighedsbeløb, der viser, at det absolut er muligt at leve på starthjælp.

Endvidere er det vigtigt at slå fast, som Rockwool Fondens Forskningsenhed har dokumenteret, at en meget stor del af særlig indvandrere har en negativ økonomisk tilskyndelse til at komme i arbejde. Det er fatalt, og det retter starthjælpen op på ved at være motiverende til at tage et arbejde; det kan simpelt hen betale sig.

Kl. 15.40

Ikkevestlige indvandrere koster i gennemsnit staten 53.000 kr. pr. år, mens etniske danskere og vestlige indvandrere i snit bidrager positivt med 27.000 kr. pr. år ifølge Weekendavisen den 28. november 2003. Det er alarmerende tal, som burde tydeliggøre, at det med det stigende antal flygtninge/indvandrere og efterkommere, vi står over for, er det eneste rigtige for det danske samfund at få langt flere i arbejde. Det kræver bl.a. en mentalitetsændring.

I 2002 var 75,7 pct. af danskerne i beskæftigelse, mens kun 46,3 pct. af de ikkevestlige indvandrere var i beskæftigelse. Det mest uhyggelige er, at ifølge Weekendavisen den 28. november 2003 er der ikke mindre end 46,8 pct. af de ikkevestlige indvandrere i den arbejdsdygtige alder, der slet ikke søger arbejde.

Det skrider jo til himlen og burde med al tydelighed vise, at den lavere, men bestemt ikke urimelige starthjælp er nødvendig. Danmark har ganske enkelt ikke råd til at have arbejdsudelige personer på livslang offentlig forsørgelse. Intet tyder på, at denne udvikling vil vende af sig selv, og vi har derfor været nødt til at gribe ind.

Enhedslisten giver intet svar på problemet med, at alt for mange ikke ønsker at arbejde, og